

Подих Свободи

«...І весь світ це знає,
Як гризлися між собою
Депутатські зграї...»

Олександр Маліцький, Київ

**До 20-ї річниці
Незалежності УКРАЇНИ**

*Як живеш ти, Україно?
Ти вже незалежна,
Про це знають наші люди,
Та міркують обережно.*

*Жили ми з давніх-давен
На оцій святій землі,
Свою землю обробляли,
І жили ми не одні.*

*Були тут болгари, греки,
Молдавани і грузини,
Німці, руси і татари,
І поляки, і румуни,*

*Ще й других було немало,
І євреїв, і нанайців,
До них ми вже позивали,
А прийдуть ще й китайці!*

*Хто приїде ще до нас?
І що їх привабить?
Можє, гарні жіночки,
Що картоплю садять?*

*Можє, море з готелями
І курорти Криму?
Теж приваблюють усіх
В Нашу Добру Україну!*

*А можливо, степи наші
І гаї квітучі,
Стрімкі ліси у Карпатах
І землі родючі,*

*Що заросли будяками
Великими, квітучими?
Їх скупили олігархи
У людей замучених.*

*Маємо таке багатство!
Ще й Дніпро широкий!
Працьовитих і найкращих
Українок карооких.*

*Українці – добрі люди,
Чемні, роботящі,
Вже давно їм хочеться
Жити значно краще.*

*А тепер ми стали вільними,
Ці багатства маємо,
Людей добрих і привітних
До себе збираємо.*

*Щоб усе їм показати,
Міста і природу,
Хай подивляться самі
На життя народу.*

*І, можливо, хтось захоче
Нашу землю обробляти?
Тоді зможемо дешевше
Молоко, цибулю мати.*

*Незалежний ювілей
Ми будемо відзначати.
Як навчились українці
На землі хазяйнувати?*

*Дуже прикро, що самі ми
Себе дуже обікрали!
І свободу злодіям
Самі теж віддали.*

*Чому ж нажите батьками
Ми не цінували?!
Чому злодіям і хамам
По рукам не дали,*

*Як зробили це словаки,
Чехи і поляки?
Все нажите зберегли!
Від народів їм подяка.*

*Прикро дуже нам усім
Що такеє з нами сталось,
І з мільярдними боргами
Ми тепер zostались.*

*І хто буде відробляти
Ті борги страшенні?
Бо з дірками і в онуків
Ще будуть кишені.*

*Ось які ми українці,
До всіх дуже добрі,
І до тих, що нас обдерли.
То чому ж ми не хоробрі ?*

*Підніміте голови,
Не вішайте носа,
Не ставайте на коліна
У злодійське просо!*

*А роки летять, як птиці,
Крилоньки стирають.
Наші вже старенькі люди
Від немочі помирають.*

*Гинуть також молоді,
Бо нема роботи.
Нема хати для сім'ї,
То йдуть до наркоти.*

*Але ми таки живемо
І надію маєм,
Що потерті наші крильця
Ми позаживляєм.*

*Побудуємо дороги
І готелі європейські,
Гостей хлібом зустрінемо,
Зробимо все по-хазяйськи.*

*Наваримо вареників,
Борщу запашиного,
Мед і сало теж буде
І багато ще смачного.*

*Стадіони Олімпійські
Майже всі готові,
Будемо на них боліти
На святковому футболі.*

*І нехай велике свято,
Свято миру в Україні,
Залишиться на роки
У кожній родині!*

2010. КИЇВ

**** * * * * *

РОЗДІЛЕНА УКРАЇНА

*Хтось навмисно розділив
Нашу Неньку – Україну
І стравив поміж собою
Ці великі «ПОЛОВИНИ» !*

*Хто до цього додумався?
Який дурень це зробив?
Зробив, видно, тільки той,
Що Вкраїну не любив!*

*Не любив її людей,
Добрих, роботящих,
Які дурням повірили,
Що життя їх буде краще.*

*Всі ми бачили і чули,
І весь світ це знає,
Як гризлися між собою
Депутатські зграї.*

*Там у Раді навчилися
Стусанів давати!
Тож які вони Закони
Зможуть випускати?*

*Ці дві зграї депутатів
Треба швидко розігнати,
І культурних, працьовитих
До Верховної набрати!*

*Є у нас толкові люди,
Але їх не знають,
Бо убивцями і хамством
Всі екрани заповняють.*

*Якщо хочемо ми жити
Вільно, гарно, незалежно,
Треба вірити в Добро,
Та вірити обережно.*

*Бо людина не машина
Може хитро «помилятись»,
І з такими по закону
Треба швидше розпрощатись.*

*Тож давайте накінець
Здійснимо бажання:
Знайдемо спільну дорогу –
ДОРОГУ МИРУ І ЄДНАННЯ!*

Лютий 2010

**** * * * *